(Mønstervævning). Bestemmelsen i Anm. 6 om, at Uldgarn og Filt, der fremtræder som farvet, behandles som farvet, om end Farven er den naturlige, er meget ønskelig, fordi kunstfarvede Varer vanskeligt og hyppigt slet ikke kunne skelnes fra deslige naturfarvede, og det derfor uden en saadan Regel ikke kan undgaaes, at Toldbehandlingen af disse Varesorter vedblivende vil præges af Usikkerhed og medføre Uensartethed (jfr. nedenfor). Af de øvrige Anmærkninger, der enten væsentligst svare til de i Toldloven af 4. Juli 1863 indeholdte Bestemmelser eller ere i nær Overensstemmelse med de gældende Regler, er Anm. 9 af samme Indhold som de hidtil for det udvidede Kreditoplag i Kjøbenhavn givne Bestemmelser vedrørende forarbejdede eller sammensatte Manufakturvarers Adgang til dette Oplag.

Den i Landstingets Forslag indeholdte Anmærkning 9 — der ikke findes optagen i Folketingets Forslag — om Behandlingen af Uldgarn og Filt, der fremtræder som farvet, er medtaget i nærværende Forslag, Anm. 6, som en Bestemmelse af ikke ringe Betydning for Opnaaelse af Ensartethed ved den nu meget usikre Toldbehandling, særlig af Uldgarner, hvis Nuancer ere tilvejebragte ved Sammenspinding af hvid Uld med en større eller mindre Del kulørt Uld, der kan være naturfarvet, men vistnok oftest er kunstfarvet før Spindingen; paa Grund af Vanskeligheden ved, endog ved kemisk Undersøgelse, at paavise en saaledes foretaget Farvning, (særlig naar den hvide Uld udgør den stærkt overvejende Del), og da tilmed naturfarvet Uldgarn som Regel er mere værdifuldt end kunstfarvet, har man fundet en saadan Bestemmelse formaalstjenlig.

De øvrige Bestemmelser ere anførte overensstemmende med Folketingets og Landstingets Forslag, dog med Udeladelse af begge Tingenes Bestemmelse i Anm. 1 om, at ikartet Materiale, som af Toldvæsenet skønnes kun at være en ubetydelig Iblanding, ikke kommer i Betragtning ved Tariferingen. Om end nemlig den Betragtning med Føje kan gøres gældende, at en Manufakturvares reelle Værdi ofte kun i ringe Grad og vel undertiden slet ikke — særlig ved tilfældig Iblanding — vil paavirkes af en ringe Iblanding, f. Eks. af Uld i Bomuldsstoffer eller af Silkeaffald og lignende i uldne Stoffer, og det for saa vidt kan være berettiget, at der ses bort fra saadan ubetydelig Iblanding, er det dog utvivlsomt, at slige Stoffer hyppig dels ere Modeartikler, dels ere forarbejdede i den bestemte Hensigt at give dem Udseende af en bedre og mere værdifuld Forarbejdning, en Hensigt, der er fremtrædende f. Eks. ved Iblandingen af Uld — meget ofte med 2 pCt., men ogsaa med bestemt angiven højere Procent, saasom 5—10—15 pCt. — ved Kartningen og Spindingen af det til Trikotage-Underbeklædning meget anvendte og hertil indførte Bomuldsgarn, ligesom ogsaa ved en tæt eller spredt Sammenspinding med Uld af Silkeaffald eller fabrikmæssigt fremstillede Silkenopper. Da det derhos under Hensyn til Stoffernes og Forarbejdningernes Forskelligartethed ikke kan anses muligt ved Angivelse af Procentforhold, Stofbetegnelser eller paa anden Maade at opstille vejledende Grænsebestemmelser, der kunde skabe Mulighed for et ensartet Skøn i Henseende til, om Iblandingen maa anses „ubetydelig“ eller ikke, og da en Anvendelse i Praksis af den af